

Anton Bozanić (priredio),
Nekrologij svećenika s područja Krčke biskupije od 1900. godine,
 Krk: Biskupija Krk, 2021.

Nekrologij svećenika s područja Krčke biskupije od 1900. godine, koji je 2021. priredio dr. sc. Anton Bozanić, a objavila Biskupija Krk (Krčka biskupija), predstavlja svojevrsnu novinu u izdavačkom pogledu. U obliku manjeg bibliografskog leksikona, na 413 stranica omanjeg formata, sačinjen je popis pokojnih svećenika na području Krčke biskupije s osnovnim podacima o mjestu i datumu rođenja, ređenja, službe, danu i mjestu smrti te pokopa. Biografski su podatci vezani uz dan smrti, a svakom danu posvećena je posebna stranica (neovisno ima li spomena na pokojnog svećenika ili ne, što je vrlo praktično jer time knjiga postaje i ostaje otvorena i za sve nove unose). U knjigu su uvršteni podatci i za značajnije svećenike i biskupe umrle prije 1900. godine. Na kraju knjige uvršten je dodatak o svećenicima koje posebno pamtimo jer su podnijeli mučeničku smrt ili zatvorske kazne samo zato što su svećenici, a posebice o onima iz čijih života blistaju iskre svetosti. Za neke je u tijeku proces beatifikacije. Izvori i literatura za ovaj *Nekrologij* navedeni su u Uvodu (str. 8-11) gdje je dano i tumačenje ovakve knjige, njezina sadržaja i nakane: „Nekrologij ili mrtvoslov (*liber mortuorum*) je popis pokojnika, u ovom slučaju pokojnih svećenika na području Krčke biskupije. Može se prirediti u obliku manjeg bibliografskog leksikona, a može postati samo kratki podsjetnik svakodnevnog spomena imena. Ovdje se nastoji, koliko

je moguće s obzirom na dostupne podatke i zadani prostor, spojiti jedno s drugim. Krčka je biskupija od davnine obilovala duhovnim zvanjima, ponajprije biskupijskim svećenicima, ali i redovnicima, počevši od drevnih benediktinaca do današnjih redova. Mnogi su svećenici, rođeni ovdje, djelovali izvan otočnog prostora, dapače izvan državnih granica. Pastoralnu brigu za vjernike ove biskupije redovito su vodili biskupijski svećenici, dok su redovnici pomagali u pastoralu prema potrebi i uvijek bili na usluzi te u bratskom zajedništvu stvarali jedinstvo duhovnoga poziva. Samostani, smješteni u naseljima ili izdvojenim prostorima, predstavljali su duhovne oaze i dodatno osvježavali cjelokupni vjerski život otočana. Izdvojenim prostorima predstavljali su duhovne oaze i dodatno osvježavali cjelokupni vjerski život otočana. Kako bi se otelo zaboravu naše pretke koji su, prigrlivši duhovni poziv, posvetili svoj život Bogu na dobro svojega naroda, sastavljen je ovaj nekrologij – namijenjen prvenstveno svećenicima, ali i ostalim zainteresiranim – da bude dnevni podsjetnik i poticaj na spomen i molitvu na one koji su nam bili dragi i još žive u našim sjećanjima, ali i za prijašnje koje osobno nismo poznavali a bili su nekada ovdje gdje smo mi sada“ (str. 9-10). A izričaj toga prisjećanja jednostavno glasi: *Na današnji dan preminuli su ili se spominju u našoj Biskupiji: (ovdje pročitati imena preminule braće dotičnog dana). Ovi i druga naša braća kojih ovdje spomena nema, a preminuli su na današnji dan, po milosrđu Božjem počivali u miru!*

Prigodnim slovom korisnicima *Nekrologija* obraća se krčki biskup mons. Ivica Petanjak istaknuvši pritom sljedeće: „Dok je za redovničke zajednice nekrologij nešto što ide zajedno s Časoslovom ili zajedničkom večernjom molitvom i blagovanjem kod bratskog stola, nisam siguran da takvo što, i u kolikoj mjeri, postoji u biskupijama i među dijecezanskim svećenicima. Stoga je ovaj pothvat vlč. Antona Bozanića vrijedan pohvale jer je, kao što sam kaže u prigodnoj riječi, mukotrпно izvlačio i usklađivao podatke iz službenih biskupijskih dokumenata te objavljenih šematizama, nekrologija i prigodnih izvješća redovničkih zajednica. Do pojedinih se podataka moglo doći samo osobnim kontaktima s ljudima koji posjeduju određene zabilješke ili imaju stanovita saznanja. Znakovito je također da su u ovaj nekrologij, i vjerujem da je po tome jedinstven, ubrojani i redovnici koji potječu iz naše Krčke biskupije te je on

još više naš, još više duboko kršćanko-vjernički, jer govori o svima onima koji su ovdje rođeni i o onima koji su ovdje šireći Kristovu Radosnu vijest dovršili svoju vjerničku trku, a vezala ih je osobita ljubav prema Isusu Kristu, jer su zbog njega izabrali put svećeničkog ili redovničkog služenja Bogu i ljudima“ (str. 6).

Tomislav GALOVIĆ